CE ROL ARE SPORTUL ÎN EDUCAREA COPIILOR DV ?

Fără îndoială, familia constituie mediul cu influențele educative dintre cele mai puternice asupra tinerei generații. Obișnuințele, deprinderile, atitudinile căpătate în acest mediu educativ își pun, uneori decisiv, amprenta asupra întregii vieți a individului. Privit în trecutul mai îndepărtat sau mai apropiat cu oarecare neîncredere, adesea cu desconsiderare, sportul își cîștigă acum tot mai mulți adepți în rîndul părinților, care văd în această activitate a copiilor lor un mijloc eficient de întărire a sănătății și capacității de efort, dar și de influențare pe plan etic și psihic. Sondajul nostru în... mentalitatea mai multor părinți din București își propune să redea locul și rolul pe care aceștia îl atribuie sportului ca factor educativ.

ORICE EFORT ESTE RĂSPLĂTIT DIN PLIN • „În Școala nr. 192, în care învață fiica mea, **Crenguța,** elevă în clasa a VI-a, ne spunea proiectantul **Lucian Ghimbășanu** — orele de educație fizică se desfășoară la un bun nivel calitativ. Dar, cunoscînd multiplele influențe pozitive pe care mișcarea, sportul le au asupra fizicului, psihicului și intelectului, m-am străduit să-i completez fiicei mele programul oferit de școală îndrumînd-o către practicarea înotului și handbalului. Firește, nu este ușor să facă deplasări din Bucureștii Noi pînă la bazinele din oraș și nici nu este puțin lucru să sacrifice o bună parte din timpul liber, dar compensațiile se vădesc deosebit de importante. Puterea ei de asimilare a crescut, trăsăturile pozitive ale caracterului s-au conturat mai puternic, ținuta a devenit mai controlată, mai ordonată. Așa că apreciez că orice efort în acest sens este răsplătit din plin atît pe planul sănătății și armoniei trupești, cît și pe cel psihic și etic".

DE LA FRAGEDĂ VÎRSTĂ, ÎNCREDERE ÎN FORȚELE PROPRII • Bazinul de înot din parcul „23 August". Dintre zecile de prichindei, ne atrage atenția un puști frumos dezvoltat, cu zulufii uzi și o deosebită vioiciune în priviri. Alături, tatăl lui, **Dumitru Manda,** tehnician la „Flacăra roșie". Îl întrebăm ce l-a determinat să-și aducă băiatul la înot.

„Mi s-a părut că **Viorel** este prea timid, prea „cuminte" pentru vîrsta sa. Am consultat un specialist, care mi-a recomandat să-l îndrum spre practicarea sportului. Asta era acum doi ani. Am început cu gimnastica, apoi cu înotul".

„NU-I DESTUL DE NEASTÎMPĂRAT ? SĂ-L MAI LAS ȘI LA SPORT ?" • În compartimentul în care călătoream pe ruta Craiova — București a intrat o femeie cu un copil de 8—9 ani, slăbuț și cam palid. Cum a intrat, s-a dus liniștea noastră. Din obișnuitele discuții aflăm că băiatul îi creează multe probleme mamei sale — **Maria Constantinescu.** „Face sport la școală ?" o întrebăm. „Să-l mai las și la sport ? Doamne ferește ! Nu-i destul de neastîmpărat ?"... Încercăm să o convingem pe mamă că activitatea sportivă îl obișnuiește cu ordinea și disciplina, îl ajută la învățătură. Dar nu se lasă convinsă de nimic...

STAREA DE OBOSEALĂ A DISPĂRUT CA PRIN MINUNE ! • Mama, **Florența Belina,** este dispusă să ne vorbească despre fetița ei, **Silvana,** cu atît de multe amănunte, încît ne convingem repede că între familie și sport s-a instaurat cea mai firească legătură : „Copila mea este în clasa a III-a la Școala generală nr. 152. Cu aproape un an în urmă, fiind preocupată să-și rezolve lecțiile, începuse să neglijeze joaca, mișcarea în aer liber. Am observat atunci că a cuprins-o o stare de oboseală. Am intervenit, firește, cu mult tact, îndemnînd-o să facă sport, mai ales pentru că știam că-i place. Acum, eu și soțul meu sîntem deosebit de satisfăcuți. Starea de oboseală a dispărut ca prin minune, deși stă destul de mult aplecată deasupra cărților. S-a dezvoltat armonios, îndeosebi pentru că face multă gimnastică".

SPORTUL IMPRIMĂ UN MOD DE VIAȚĂ FOARTE ORDONAT • „În zilele noastre copiii învață cu mult mai multe lucruri decît învățam noi la vîrsta lor. Noi, părinții, sîntem primii chemați să veghem la dezvoltarea armonioasă a copiilor noștri. De aceea — ne spune **Cristache Pană** — cînd fetița mea, **Mihaela** — elevă în clasa a VII-a C, la Școala generală nr. 174, ne-a întrebat dacă nu ar fi mai bine să abandoneze sportul pentru a avea mai mult timp să învețe, ne-am spus răspicat părerea : sportul nu trebuie abandonat ! I-am făcut de asemenea maniera programul, încît are timp să și învețe. Sportul i-a imprimat un mod de viață foarte ordonat".

SĂ NU AUD DE SPORT ! • **Camelia C.** este foarte revoltată : „Acum, cînd este așa de frig, nu sînt dispusă să-l las pe copil să bată mingea ! De aceea, vin în fiecare zi și-l iau de la școală. Cum nu-l aștept, cum se duce la joacă. Să fie clar : ori sport, ori carte". Băiețelul, elev în clasa a III-a la Școala generală nr. 49 **(Dorel,** ne-a spus el că se numește), ar fi vrut la rîndu-i să ne spună ceva. Dar mămica i-a interzis !

EXERCIȚIUL FIZIC AJUTĂ LA DEZVOLTAREA TRUPULUI ȘI MINȚII • „Băiatul meu — ne mărturisește **Gheorghe Ioniță,** maestru emerit al sportului la motociclism — a avut mult de cîștigat de pe urma practicării permanente a exercițiului fizic sub diferite forme. Este adevărat că eu însumi i-am format încă de mic asemenea gusturi și deprinderi : începînd cu pasiunea pentru mișcarea pe trotinetă, la care a cîștigat și un concurs, continuînd cu bicicleta și practicînd, apoi, patinajul, hocheiul și tenisul. Am convingerea că dezvoltarea lui armonioasă, puterea de muncă, rezultatele bune la învățătură, spiritul întreprinzător le datorează în bună parte sportului, mișcării în aer liber. Fiul meu a fost întotdeauna un elev fruntaș, iar acum este unul dintre studenții buni ai Facultății de electronică. Deși studiul îi cere mult timp, el și-l organizează astfel, încît să poată practica tenisul sau patinajul. Și bine face !"

APORT DEFINITORIU PENTRU MAI TÎRZIU • Tovarășul **Jean Constantinescu,** care a fost ani de zile președintele Comitetului de părinți al Școlii sportive nr. 2 din București, evocă cu plăcere perioada în care cei doi fii ai săi au activat în secțiile acestei unități sportive de învățămînt : „Au fost realmente anii care au contribuit la transformarea radicală a copiilor mei. Datorită rigorilor și disciplinei pe care le cere sportul de la practicanții săi, băieții mei au devenit mai ordonați, mai eficienți în îndeplinirea îndatoririlor școlare. Totodată, spiritul de disciplină impus de sport a contribuit la o mai atentă și utilă drămuire a timpului liber, iar atitudinea activă căpătată s-a materializat în sprijinul curent primit din partea lor la trebuirile gospodărești. Apreciez valoarea educativă a anilor petrecuți de copiii mei în școala sportivă și ca un aport definitoriu pentru mai tîrziu, în perioada de studenție și în procesul muncii. Acum, amîndoi sînt oameni împliniți : unul inginer la Întreprinderea „23 August", celălalt profesor de educație fizică. Ce aș fi putut să-mi doresc mai mult ?"

DEZVOLTARE ARMONIOASĂ • „Faptul că fiul meu, **Marian,** elev în clasa a IX-a la Liceul nr. 35, practică sportul, în speță baschetul — ne spunea tehnicianul **Florin Marinache,** șeful betonierei din cartierul Balta Albă — constituie un prilej de mare satisfacție pentru întreaga familie. În ce sens ? Sportul a reușit, pe de o parte să-l disciplineze, iar pe de altă parte să-l stimuleze la învățătură. Este, de altfel, motivul pentru care am acceptat să activeze și la Școala sportivă nr. 3".

ADIO, TIMIDITATE ! • **Constantin Busuioc,** strungar la INOX, își manifestă deschis convingerea că prin sport, fiica sa, **Cornelia,** elevă în anul III la Liceul industrial P.T.T., a făcut pași siguri pe drumul formării pentru viață : „Dintr-un copil în general timid, retras, fiica mea a devenit mai îndrăzneață și mai sociabilă. Schimbarea s-a petrecut după ce a început să practice handbalul sub îndrumarea antrenorului Teodor Uscatu".

INFLUENȚA PE PLAN FIZIC ȘI ETIC • „Prin sport — ține să ne mărturisească tovarășa **Paulina Pop,** casnică — fiul meu **Florin,** elev la Școala generală nr. 169, s-a transformat radical, a ajuns la o robustețe fizică cu care noi, părinții, avem toate motivele să ne mîndrim. Totodată, am remarcat la el o conturare a personalității și o ținută tot mai îngrijită, fapt care se reflectă în toate ocaziile : la școală, acasă, în societate. Aceste deprinderi s-au consolidat în cadrul secției de handbal a Școlii sportive nr. 3, în care activează cu frumoase rezultate".

Așa după cum rezultă din răspunsurile pe care o serie de părinți, solicitați de noi, ni le-au dat, se desprinde concluzia că majoritatea acestora înțeleg rolul ce-l are sportul în dezvoltarea armonioasă a tinerilor. Un rol, după cum se poate constata, nu numai pe planul dezvoltării fizice, dar și pe plan etic și psihic.

În același timp însă constatăm că, din cauza neînțelegerii fenomenului sportiv în profunzimea lui, mai sînt părinți care interzic sau îi tin departe pe copii de exercițiile fizice și mișcarea în aer liber, lipsindu-i, în felul acesta, de binefacerile acestora și ignorînd unul din mijloacele educative cele mai eficiente.

Grupaj realizat de **A. BREBEANU, I. GAVRILESCU, T. STAMA** și **V. T. MUREȘ**

SONDAJ DE OPINIE

Pagina a 2-a Sportul

CÎND DRUMURILE SE DESPART...

Exemple de modestie și de... vedetism

Este un lucru cunoscut : drumul spre marile succese, în sport ca și în viață, cere nu numai talent ci, în aceeași măsură, muncă perseverentă, dăruire, pasiune. Din păcate, uneori acest adevăr este uitat. Grăitoare în acest sens ni se pare evoluția celor doi tineri *Gheorghe Oprea* și *Nicolae Dumitrăchescu*, foști colegi de club la Petrolul Ploiești. Foști, pentru că... Dar, mai bine să prezentăm faptele în desfășurarea lor.

Oprea și *Dumitrăchescu* au îndrăgit aceeași disciplină sportivă : luptele greco-romane, în care s-au dovedit la fel de talentați. În 1973, *Gheorghe Oprea* a ajuns campion republican la juniori II, categoria 70 kg, iar un an mai tîrziu și prietenul său, *Nicolae Dumitrăchescu*, a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului, la juniori I, categoria 74 kg. De aici, însă, drumurile lor s-au despărțit.

Pentru *Nicolae Dumitrăchescu* primul titlu de campion a fost nu numai o încununare a muncii depuse, dar și un imbold în pregătirea ulterioară. Cu toate că făcea naveta între locul unde învăța o meserie (Valea Călugărească) și club (Ploiești), s-a antrenat cu aceeași perseverență și seriozitate, cîștigîndu-și stima și respectul colegilor. În campionatul trecut a ocupat locul 4, la seniori, iar în prezent își satisface stagiul militar, fiind socotit o veritabilă speranță în luptele greco-romane.

Ce s-a întîmplat, însă, cu *Oprea* ? După cucerirea titlului de campion la juniori a căzut pradă vedetismului și n-a mai arătat interes pentru pregătire. Și nici pentru disciplină. Curînd, a abandonat cursurile școlii profesionale, unde urma să se califice într-o meserie, și a schimbat cinci locuri de muncă ! Față de aceste manifestări, conducerea clubului a luat atitudine hotărîtă, care a mers pînă la excluderea tînărului Gheorghe Oprea din rîndurile sportivilor de la Petrolul.

...Doi tineri talentați, cu șanse egale de a atinge consacrarea. Și, totuși, drumurile pe care au pornit se deosebesc atît de mult !

M. Fr.

EXIGENȚĂ, SANCȚIUNI PROMPTE, PE MĂSURA FAPTELOR

O veche zicală — superbă concentrare de experiență, înțelepciune colectivă și adevăr — redă în patru cuvinte, cu puternic caracter generalizator și moralizator, esența unor raporturi permanente dintre individ și societate : *„după faptă, și răsplată"*. Cu alte cuvinte, fiecare membru al unei colectivități se definește în fața semenilor săi prin faptele sale, iar aprecierea pe care o primește din partea colectivului trebuie să fie exprimată de evaluarea exactă a acestor fapte.

În societatea noastră socialistă o atare atitudine a grupului față de acțiunile individului este o caracteristică esențială care își găsește expresia în faptul că s-au statornicit și operează din ce în ce mai eficient înaltele precepte morale, unanim acceptate, cuprinse în codul principiilor și normelor de etică și echitate socialistă.

Orice alt criteriu de evaluare contrar acestor norme, orice abdicare de la ele aduc prejudicii atît colectivului cît și individului însuși.

În sport, activitate guvernată de reguli în care etica și echitatea trebuie să fie păzite cu sfințenie, aplicarea cu strictețe a principiilor exprimate de amintita zicală capătă un caracter profund educativ. Am avut recent prilejul să aplaudăm cîteva atitudini de înaltă principialitate ale unor educatori care, credincioși misiunii lor, au sancționat cu promptitudine acțiunile deviante ale unora dintre sportivii care au încălcat, sub diverse forme, disciplina de colectiv. Este cazul antrenorilor de fotbal Gh. Constantin de la S. C. Bacău, P. Rădulescu de la „Poli" Timișoara, ale căror intervenții cu caracter educativ s-au dovedit și prompte și salutare. Este cazul conducerii clubului C.F.R. Cluj-Napoca, a cărui echipă deține lanterna Diviziei A de fotbal, care l-a exclus miercuri din 11-le pentru Bacău pe jucătorul Moga pentru abateri de la disciplină. La fel, antrenorul de handbal M. Pintea (S. C. Bacău) l-a suspendat pe C. Odaie pe timp de un an pentru nerespectarea programului de pregătire, iar L. Pană (H. C. Minaur Baia Mare) a renunțat la serviciile jucătorului Revi la turneul de la București, pentru încălcarea unor norme ale vieții sportive. Fără ezitare, antrenorul divizionarei A de baschet C.S.U. Brașov l-a expediat acasă, îndată ce a sosit în București pentru meciul cu Politehnica, pe jucătorul D. Milea pentru comportare sfidătoare față de echipă și antrenor în timpul călătoriei.

Deși acești sportivi erau jucători de bază ai echipelor lor, educatorii au găsit de cuviință că nu trebuie tolerate atitudinile contrare normelor de disciplină.

Dacă asemenea măsuri sînt binevenite (și credem că efectele lor nu vor întîrzia), trebuie să recunoaștem că nu întotdeauna precumpănește scopul educativ în balanță cu unele interese de moment. Se întîmplă uneori ca educatorii să manifeste îngăduință exagerată față de unele abateri ale sportivilor, se mai întîmplă ca interesele competiționale să primeze în fața celor de ordin educativ, se mai întîmplă ca, din aceste motive, măsurile să se ia cu întîrziere, cu duhul blîndeții și, deci, nu pe măsura faptelor.

Așa, de pildă, în vară, echipa de volei a județului Bacău, Trofeul Gh. Gheorghiu-Dej, după ce a eliminat, în campionatul de calificare pentru Divizia B, pe F.E.P.A. Bîrlad, a folosit în mod fraudulos, în fazele următoare ale competiției, trei jucători de la această formație (Iorgu, Ciobu și Ghenghea).

Trecerea cu vederea a unor abateri, dintr-un motiv sau altul, lipsa de exigență a unor educatori, constituie de cele mai multe ori cauzele vicierii sistematice a climatului de disciplină în unitățile sportive, scăderea valorii performanțelor. Cauze de care ar trebui să țină seama fiecare educator.

Alin BARBU

Preocupări la Metalul Plopeni

SPORT, PRODUCȚIE, ÎNVĂȚĂTURĂ

Cu intenția de a aborda unele aspecte ale activității în cadrul asociațiilor sportive sindicale din județul Prahova, reporterul și-a notat mai întîi cîteva aprecieri ale Consiliului sindical județean, unde și-a început documentarea. Printre altele, a reținut deosebita grijă cu care sînt privite la A.S. Metalul Plopeni pregătirea profesională și competițională, educarea pe toate planurile a sportivului de performanță, destinul său social. Această referire l-a îndemnat pe reporter să ia drumul Plopenilor...

Și, astfel, la sediul asociației — cunoscută mai cu seamă prin rezultatele la ciclism, box, fotbal — s-a desfășurat o interesantă discuție în legătură cu munca de educație în rîndul tineretului sportiv, discuție la care luau parte vicepreședintele asociației, Stelian Ionescu, fostul fotbalist și unul dintre actualii antrenori ai divizionarei B, ing. Virgil Dridea *(Dridea II),* și prof. Doina Grigorescu, *șefa catedrei de educație fizică a Grupului școlar de pe lîngă Întreprinderea mecanică Plopeni. Discuțiile, orientate cu precădere spre activitatea educativă în rîndul fotbaliștilor au confirmat aprecierile culese de reporter la Consiliul sindical județean. Într-adevăr, aici tinerii fotbaliști sînt priviți nu numai prin prisma activității pe gazon, ci mai ales prin aceea a formării lor ca oameni de nădejde, cu o bună pregătire profesională.*

„Fiecare fotbalist — ne-a spus S. Ionescu — urmează cursurile școlii profesionale unde își însușește o meserie, apoi este îndrumat și ajutat să se perfecționeze în continuare, să-și completeze studiile". *Prof. Doina Grigorescu ne-a spus că au mai fost și din cei care socoteau că dacă fac parte din echipa de fotbal nu mai au nici o altă obligație față de colectiv și față de ei înșiși. „O pildă de mentalitate total greșită ne-a oferit-o unul dintre echipierii Metalului, care a predat teza de limba română numai cu această propoziție : «Sînt fotbalist la Metalul Plopeni» ! Evident, o astfel de mentalitate despre învățătură nu putea rămîne fără cuvenita sancționare. Iar cei ce au crezut că fotbalul poate fi socotit drept criteriu de apreciere și la școală, cum a fost cazul lui Ion Despa, au avut surpriza să se vadă eliminați și din școală, și din echipă".*

Antrenorul V. Dridea ne-a vorbit însă despre majoritatea fotbaliștilor Metalului, care înțeleg exact sfaturile și sprijinul ce li se acordă pentru completarea studiilor. Exemple ? Tudor Manolache, *de pildă, după ce a terminat școala profesională, a urmat liceul seral și acum este student în anul II la I.E.F.S. In același an și la aceeași facultate este student un alt jucător :* Ion Georgescu, Gh. Gruber *este în anul II la Facultatea de subingineri,* Valeriu Giba *urmează cursurile Institutului de petrol și gaze, iar alți 7 jucători mai tineri sînt elevi ai Școlii profesionale a întreprinderii, unde învață o meserie...*

Exigența manifestată de conducerea asociației sportive și a secției față de educarea și pregătirea profesională a fotbaliștilor de la Metalul Plopeni reprezintă o dovadă a responsabilității pentru viitorul tinerilor sportivi, un exemplu pe care am vrea să-l întîlnim în toate unitățile de performanță...

Modesto FERRARINI